

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sed. Rîșcani
Judecător: L. Holevițcaia
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, L. Pruteanu, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea Comercială „Svantevit Grup” Societatea cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea
Comercială „Svantevit Grup” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva
Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, prin care s-a
admis apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Râșcani din 19 mai 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-
a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea
Comercială „Svantevit Grup” Societatea cu Răspundere Limitată,

c o n s t a t ă:

La 25 iulie 2016, SC „Svantevit Grup” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea deciziilor nr.456/P/2
din 29 aprilie 2016 și nr.72 din 16 iunie 2016.

În motivarea acțiunii societatea reclamantă a indicat că, Serviciul Fiscal de Stat a
efectuat un control fiscal prin metoda verificării tematice privind respectarea
legislației, în domeniul importului, depozitării și comercializării produselor de uz
fitosanitar și/sau a fertilizanților.

Urmare a controlului efectuat, prin actul de control nr.3-544775 din 04 martie
2016 inspectorii fiscali au constatat, că SC „Svantevit Grup” SRL, în perioada 24
iunie 2015 – 25 octombrie 2015, a desfășurat „activitate în lipsa licenței în domeniul
importului, depozitării, comercializării produselor de uz fitosanitar și/sau
fertilizanților, astfel, obținând venit brut considerat ilicit în sumă de 4 053 146 lei.

Ca rezultat, de către Serviciul Fiscal de Stat a fost emisă decizia nr.456/p/2 din
29 aprilie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de societatea
reclamantă, SC „Svantevit Grup” SRL fiindu-i aplicată amenda în mărime de 4 053
146 lei, în conformitate cu prevederile art.10 alin.(4) din Legea nr.845-XII din
03.01.1992 cu privire la antreprenariat și întreprinderi, care stipulează că „ pentru
desfășurarea activității fără licență sau a activităților interzise pe teritoriul Republicii
Moldova, precum și a celor permise în mod exclusiv întreprinderilor de stat, organele
fiscale, Camera de Licențiere sau alt organ abilitat cu atribuția de eliberare a licenței

aplică amendă în mărimea venitului brut din realizarea obținută în urma activităților menționate”.

Considerând neîntemeiat actul de control fiscal nr. 05 din 17 martie 2016, societatea reclamantă a menționat că prin decizia nr.129 din 24 iunie 2015, Camera de Licențiere a decis retragerea licenței seria A MMII nr. 039496 din 11 aprilie 2007 pentru genul de activitate „importul și comercializarea produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților și formularului licenței” precum și a obligat depunerea formularului licenței retrase la Camera de Licențiere.

La fel a notat că Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău prin hotărârea din 07 iulie 2015, rămasă definitivă, a admis cererea Camerei de Licențiere privind retragerea licenței eliberate SC „Svantevit Grup” SRL, seria A MMII nr.039496 din 11 aprilie 2007 pentru genul de activitate „importul comercializarea produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților” și a obligat agentul economic să depună formularul licenței retrase la Camera de Licențiere.

Astfel, luând în considerare hotărârea Judecătoria Râșcani din 07 iulie 2015, a menționat societatea reclamantă că licența se consideră retrasă din data deciziei nr.129, emisă de Camera de Licențiere, adică din 24 iunie 2015.

În acest sens, a indicat că SC „Svantevit Grup” SRL nu a primit și nici nu a recepționat decizia privind retragerea licenței sub nr. 129 din 24 iunie 2015, prin care a fost obligată în decurs de 10 zile, din data adoptării deciziei să depună la Camera de Licențiere licența retrasă, cu decizia respectivă luând cunoștință în instanța de judecată.

SC „Svantevit Grup” SRL invocând ilegalitatea deciziei din 29 aprilie 2016, nr.456/P/2 a înaintat contestație (cerere prealabilă) către Serviciul Fiscal de Stat, prin care a solicitat anularea acestei, însă la 01 iulie 2016 a recepționat decizia nr.72 din 16 iunie 2016, prin care s-a respins contestația și s-a menținut decizia contestată ca fiind obligatorie pentru executare.

A considerat SC „Svantevit Grup” SRL că, decizia nr.456/p/2 din 29 aprilie 2016, emisă asupra cazului de încălcare a legislației, prin care s-a aplicat amendă pentru încălcarea legislației în mărime de 4 053 146,0 lei și decizia din 16 iunie 2016, nr.72 emisă pe marginea contestației împotriva deciziei nr.456/P/2 din 29 aprilie 2016, sunt ilegale și pasibile de anulat.

În drept, SC „Svantevit Grup” SRL și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. art. 3 – 33 ale Legii contenciosului administrativ din 10 februarie 2002, art. art. 5 – 278 Cod procedură civilă.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani din 19 mai 2017 cererea de chemare în judecată depusă de SC „Svantevit Grup” SRL a fost admisă, dispunându-se anularea deciziilor Serviciului Fiscal de Stat 2016 sub nr.456/p/72 din 29 aprilie 2016 și nr.72 din 16 iunie 2016.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 26 mai 2017 Serviciul Fiscal de Stat, a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SC „Svantevit Grup” SRL să fie respinsă.

În motivarea apelului Serviciul Fiscal de Stat, a indicat că prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, s-a admis apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat hotărârea Judecătoria Chișinău,

sediul Râșcani din 19 mai 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de SC „Svantevit Grup” SRL împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziei nr.456/p/72 din 29 aprilie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației de către SC „Svantevit Grup” SRL și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.72 din 16 iunie 2016.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt întemeiate.

Astfel, instanța de apel a menționat că emiterea deciziei de către Serviciul Fiscal de Stat nr.456/p/72 din 29 aprilie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației de către SC „Svantevit Grup” SRL este legală, or, aceasta a avut posibilitatea să se conformeze prevederilor deciziei Camerei de Licențiere nr.129 din 24 iunie 2015 și să depună licența în termen de 10 zile.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a reținut că decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 72 din 16 iunie 2016, nu constituie obiect de contestare în instanța de contencios administrativ, dat fiind faptul că reprezintă rezultatul reexaminării actului administrativ contestat de SC „Svantevit Grup” SRL, astfel că instanța de judecată nu poate discuta conținutul unui răspuns la contestație oferit de autoritatea fiscală unei persoane fizice și/sau juridice, deoarece contestatarul nu poate pretinde ca răspunsul la contestație (cerere prealabilă) să fie dat propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, or, stabilirea răspunsului este atributul exclusiv al autorității fiscale.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 15 ianuarie 2018 SC „Svantevit Grup” SRL a înaintat cerere de recurs iar la 14 februarie 2018 a prezentat cererea suplimentară de recurs, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel din 12 octombrie 2017, cu menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 19 mai 2017.

Prin referința depusă la 22 februarie 2018, Serviciul Fiscal de Stat solicită a considera recursul declarat de către SC „Svantevit Grup” SRL ca fiind inadmisibil, invocând lipsa temeiurilor prevăzute de art. 432 Cod procedură civilă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 12 octombrie 2017 a fost expediată recurentului la 13 noiembrie 2017, însă deoarece la materialele cauzei lipsește confirmarea recepționării acesteia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 15 ianuarie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul înaintat de către Serviciul Fiscal de Stat a trecut în mod superficial argumentele invocate de către SC „Svantevit Grup”, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de SC „Svantevit Grup” SRL, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat SC „Svantevit Grup” SRL, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 Cod procedură civilă și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat

de către SC „Svantevit Grup” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Svantevit Grup”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „Svantevit Grup” Societatea cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea